

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 17. lipca 1906.

Treść: № 140. Rozporządzenie, którym wydaje się porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej.

140.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa z dnia 3. lipca 1906,

którem wydaje się porządek egzaminów ścisłych dla Akademii rolniczej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia rozporządza się co następuje:

§ 1.

Chcąc uzyskać doktorat Akademii rolniczej, trzeba przedstawić rozprawę naukową i zdać egzamin ścisły (rygorozum).

Celem tego egzaminu jest stwierdzenie, czy i w jakim stopniu osiągnął kandydat uzdolnienie do naukowego badania.

Dopuszczenie do tego egzaminu zależy od udowodnienia, że kandydat na podstawie rozporządzenia ministerialnego z dnia 7. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 117, zdał trzeci egzamin rzadkowy na jednym z oddziałów zawodowych Akademii rolniczej.

Na wniosek odnośnego grona profesorów może Minister oświaty dozwolić wyjątkowego dopuszczenia takich kandydatów, którzy nie mogą złożyć rzecznego dowodu.

§ 2.

Przedmiotem rozprawy pisanej lub drukowanej (dysertacji) ma być samodzielna praca naukowa

na temat jakiej, w Akademii rolniczej wykładowanej umiejętności stosowanej, zostającej w bezpośrednim związku z gospodarstwem rolnem względnie lasowem albo z techniką rolniczą.

Zamiast rozprawy naukowej może być przyjęty projekt konstrukcyjny, opatrzony opisem zawodowo-technicznym i uzasadnieniem naukowem, jeżeli tenże dowodzi uzdolnienia do samodzielnej pracy naukowej.

§ 3.

Rozprawę złożyć należy w rektoracie. Jeżeli co do przyjęcia rozprawy zachodzą wątpliwości ze względu na jej treść (§ 2, ustęp 1) albo też z innych powodów, ma rektor poprzedzającym zasiągnąć rozstrzygnięcia grona profesorów.

Rozprawę przyjętą przydziela rektor do ocenienia dwóm referentom, a mianowicie profesorowi dotyczącego i doń najbardziej zbliżonego przedmiotu.

W razie braku powołanego do tego profesora, można powierzyć to ocenienie innemu docentowi dotyczącego lub też doń najbardziej zbliżonego przedmiotu w Akademii rolniczej.

Rektor wyznacza odpowiedni przeciąg czasu do zbadania wartości rozprawy pod względem naukowym.

§ 4.

Profesorowie (docenci) powołani do ocenienia rozprawy wydają o niej zdanie uzasadnione na

piśnie i orzekają, czy kandydat ma być przy-
puszczony do egzaminu ścisłego, czy nie.

Jeżeli sądy obu referentów są zgodne, oznajmia rektor kandydatowi ich orzeczenie; jeżeli zaś sądy ich nie zgadzają się z sobą, orzeczenie co do dopuszczenia kandydata pozostawia się gronu profesorów.

Jeżeli złożona rozprawa zostanie uznana za niedostateczną, wolno kandydatowi najwcześniej po upływie sześciu miesięcy, względnie w razie powtórnego odrzucenia po upływie jednego roku, przedłożyć nową rozprawę.

Kandydatów, których rozprawę po raz trzeci odrzucono, wyklucza się raz na zawsze od uzyskania doktoratu rolnictwa jakotęż od prawa nostryfikacji analogicznego, zagranicą uzyskanego dyplomu doktorskiego (§ 14).

§ 5.

Rygorozum jest ścisłym egzaminem ustnym, który z reguły nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny.

Egzamin ten opierać się ma na przedstawionej rozprawie i rozciągać się powinienna na tę grupę głównych przedmiotów z zakresu rolnictwa, leśnictwa lub techniki rolniczej, do której temat rozprawy się odnosi lub do której najbardziej jest zbliżony. Nadto wełągnąć należy w obręb egzaminu z tematem rozprawy w związku pozostające nauki zasadnicze, których wybór pozostawia się kandydatowi.

Wspomniane grupy głównych przedmiotów tworzą:

w rolnictwie: nauka o uprawie roślin, nauka o chowie bydła, nauka o prowadzeniu gospodarki rolnej;

w leśnictwie: nauka o produkcji leśnej, nauka o prowadzeniu gospodarki lasowej, inżynieria lasowa;

w technice rolniczej; rolniczo-techniczne budownictwo wodne, geodezja.

§ 6.

Komisji egzaminacyjnej przewodniczy rektor. Komisja egzaminacyjna składa się oprócz przewodniczącego z obu referentów rozprawy a nadto stosownie do przedmiotów egzaminu (§ 5) jeszcze z jednego lub dwóch dalszych egzaminatorów, wyznaczonych przez rektora. Egzaminatorami mają być z reguły zwyczajni albo nadzwyczajni profesorowie przedmiotów, stanowiących przedmiot egzaminu, albo ich zastępcy. W razie potrzeby przybrać należy profesorów przedmiotów pokrewnych.

§ 7.

Egzamin ścisły odbywa się publicznie.

Głosowanie i wydanie uchwały poprzedza porozumienie co do wyniku egzaminu. Następnie każdy członek wraz z przewodniczącym głosuje na podstawie ogólnego wyniku egzaminu, czy egzamin uważa się za „z odznaczeniem złożony”, „złożony” albo „nie złożony”. Za uchwalony uważa się ten stopień, za którym większość głosowała. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Porozumienie się, głosowanie i powięcie uchwały następuje z wykluczeniem jawności.

§ 8.

Na żądanie kandydata ma mu przewodniczący wydać świadectwo o wyniku egzaminu ścisłego.

§ 9.

Kandydatowi odrzuconemu na egzaminie ścisłym winna komisja egzaminacyjna wyznaczyć termin najmniej trzechmiesięczny do ponownienia tego egzaminu.

Jeżeli zostanie ponownie odrzucony, może ponowić egzamin już tylko raz, a to nie przed upływem roku.

Kandydat po raz trzeci odrzucony, traci raz na zawsze prawo uzyskania doktoratu rolnictwa, jakotęż prawo nostryfikacji analogicznego dyplomu doktorskiego za granicą uzyskanego (§ 14).

§ 10.

Taksa za ocenienie przedstawionej rozprawy wynosi 40 K; za egzamin ścisły 80 K.

Taksę za ocenienie rozprawy dzieli się między jej sędziów, takę za egzamin ścisły między egzaminatorów i przewodniczącego w równych częściach. Przewodniczący, jeżeli jest oraz egzaminatorem, otrzymuje podwójny udział.

Postanowienia te stosują się także do ponownego przedłożenia rozprawy względnie do powtarzanych egzaminów ścisłych.

§ 11.

Uczestnicy taksy mają znaczenie należytości za obecność, przeto nabyla się do nich prawa tylko przez rzeczywiste spełnienie czynności. Jeżeli członek komisji z jakiegobądź powodu nie może się jawić, winien rektor postarać się o zastępcę według postanowień § 6, względnie § 3. Gdyby to było już

niemożebne, ale egzamin ścisły mógł jednak odbyć się przy udziale innych członków komisji, natenczas dzieli się taksę między przewodniczącego i obecnych egzaminatorów.

§ 12.

Promocję uskłocznia pod przewodnictwem rektora i w obecności zastępcy grupy przedmiotów głównych, stanowiących podstawę dotyczącego egzaminu ścisłego profesor zwyczajny (per turnum), jako promotor przez odebranie ślubowania od kandydata.

Ślubowanie to ma opiewać:

„Ślubuję uroczyście, iż będę się starał akademickiego stopnia doktora rolnictwa zawsze godnym okazać, godność tej akademii wysoce zawsze cenić a naukę wedle najlepszych moich sił popierać.“

§ 13.

Taksa za promocję wynosi 60 K.

Z tej kwoty dostaje rektor 25 K, promotor 20 K. Nadto oddaje się z tej taksy 15 K do funduszu biurowego, który ponosi koszta wygotowania dyplomu.

§ 14.

Pod względem nostryfikacji dyplomów doktorskich, uzyskanych w zagranicznych szkołach głównych, stosują się odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 6. czerwca 1850, Dz. u. p. Nr. 240.

§ 15.

Niniejszy porządek egzaminów ścisłych wchodzi w wykonanie od początku roku szkolnego 1906/1907.

Auersperg wlr.

Marchet wlr.

